

RELIGIE VERSUS PĂRTĂȘIE - PROTECȚIA NECREDINȚEI - Partea a șaptea

Cuvântul nu s-a micșorat. Indiferent ce se întâmplă, ceea ce spune Cuvântul continuă să se miște, ducându-ne din ce în ce mai sus, așa că îi suntem recunoscători Domnului. Aș vrea să continuăm această serie despre Religie versus Părtășie. Cred că aceasta este partea a șaptea, iar ca subtitlu avem: **Să protejeze necredința**, sau **Protecția necredinței**. Am o mulțime de gânduri și lucruri în inima mea, dar nu pot să le pun pe toate împreună, așa că mă încred în Dumnezeu să pună El toate piesele laolaltă, pentru că nu există nici o cale ca un om să fie capabil să facă aceasta.

Haideți să citim împreună Apocalipsa 3.14-20:

„Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu:

„Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!

Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.

Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol,

te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.

Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!

Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el, cu Mine.”

Să ne plecăm capetele și să cerem binecuvântarea Domnului. Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru privilegiul de a fi adunați în seara aceasta aici și pentru Cuvântul pe care ai fost credincios să ni-l aduci încă o dată prin harul și mila Ta, fiindcă putem să Te glorificăm în Duh și Adevăr, pentru că ne-ai chemat, Doamne. Noi nu am putea veni decât dacă ne-ai chemat Tu, iar prin aceasta ne-a fost arătată mila și harul Tău. Doamne, Te rugăm să ai înțâietate printre noi și să ne spui Cuvântul Tău, Cuvântul de care avem nevoie în această zi. Avem nevoie să ne ungi ochii, de haina albă și de aurul încercat prin foc, ca să ne bucurăm de ea. Binecuvântează fiecare parte a acestui serviciu și tot ce se va spune, și ia sub controlul Tău fiecare vas, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

Vedem aici epoca bisericii Laodicea, pe care o cunoaștem ca fiind ultima epocă a bisericii și sub care se află lumea în prezent. Noi vedem că starea în care a găsit Isus biserica de acum, este aceeași stare în care i-a găsit pe oameni când a venit prima dată; când a venit, a găsit o biserică ce credea că are dreptate, credea că Îl iubește și Îl venerează pe Dumnezeu. Dar când Dumnezeu S-a arătat ca să împlinească Cuvântul pe care a promis că-L va împlini, El a arătat necredința care se afla în biserică, a arătat că ei nu credeau Cuvântul, deși mărturiseau că Îl cred. Deși credeau că cred Cuvântul, când Cuvântul a intrat în manifestare, L-au respins, dovedind astfel că erau necredincioși. Este adevărat că ei nu ar fi mărturisit niciodată aceasta, dar întâlnirea lor cu Cuvântul manifestat pentru ziua lor, a dovedit starea în care erau.

Și acum, la sfârșitul timpului, în epoca bisericii Laodicea, găsim același scenariu: El vine și găsește o biserică despre care spune în versetul 17:

„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic...” Aceasta este starea laodiceană, este starea bisericii Laodicea. Ei au crezut că sunt bogați, au crescut în bunurile de care au nevoie, așa că biserica din timpul sfârșitului crede că este bine, că starea lor este bună și că totul este în ordine. Sunt mai mult decât bine pentru că sunt bogați, au crescut în bunuri și nu au nevoie de nimic, dar sunt în aceeași stare ca biserica din Ierusalim, din acea zi. Apoi, descoperim că în această zi, Isus este în afara bisericii, bătând la ușă, pentru că în această epocă L-au scos afară, nu mai au nevoie de El, pentru că sunt bogați, au crescut în bunuri și nu mai au nevoie de nimic. Dar El spune în versetul 17: „...și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” Ce i-a orbit atât de mult cu privire la starea lor rea? Isus le spune care este starea lor adevărată, că sunt ticăloși, nenorociți, săraci, orbi

și goi, dar ceea ce le-a acoperit ochii ca să nu vadă, este vălul religiei. Acesta le-a voalat ochii atât de tare, încât nu-și mai pot vedea starea. Amin.

Și Dumnezeu a avut la început un văl care a acoperit ochii copiilor Săi ca să nu-și vadă goliciunea, dar acela era un văl al inocenței. Dar când vălul nevinovăției a fost luat, ei au intrat sub un văl de poftă, iar acum, Satan și-a perfecționat Edenul său. Și când ajunge la perfecțiunea Edenului său, are o biserică aflată sub un văl religios, sunt orbiți să nu-și vadă din nou goliciunea, numai că acesta nu este un văl sfânt, ci este lucrarea religiei, este lucrarea Satanei. Aceasta este ceea ce încearcă să producă el, încearcă să-și construiască propriul Eden, pentru că Satan este întotdeauna un imitator al lui Dumnezeu, copiind și pervertind ceea ce a făcut Dumnezeu. Astfel, și Dumnezeu și Satan îi au goi, dar Dumnezeu îi are goi sub un văl al inocenței, pe când în Edenul Satanei, oamenii sunt din nou goi, dar sunt orbiți să nu-și vadă goliciunea și astfel nu au nevoie de Hristos. Acum nu au nevoie de nimic pentru că sunt acoperiți să nu-și vadă starea lor spirituală. Acesta este apogeul religiei, este culmea religiei, când au ajuns într-un punct când sunt atât de nenorociți, săraci, orbi și goi, dar habar nu au de aceasta din cauza vălului religios. Acesta a fost scopul Satanei, agenda Satanei, și vedem că în această epocă, Isus este în afara bisericii pentru că nu mai au nevoie de El. Astfel, nu L-au primit și L-au alungat din mijlocul lor, iar acum, cei care realizează că au nevoie de El, trebuie să treacă dincolo de tabără (Amin), trebuie să părăsească domeniul religios, trebuie să părăsească tărâmul bisericii și să se unească cu El în afara taberei, dincolo de zidurile religiei, pentru că în interiorul zidurilor religiei sunt ținute captivi. Amin. Deci zidurile religiei sunt o barieră care îl ține afară. Orașul zidit al confesiunilor religiei bisericilor, construiește un zid, la fel ca Nimrod, care a construit un oraș și un turn presupunând că este pentru protecția lor, pentru unificarea lor, pentru a-i proteja de judecățile lui Dumnezeu, pentru a-i proteja de împărtășire, astfel încât să nu fie slabi, ci să devină puternici. Dar orașul și turnul care trebuia să-i elibereze și să-i protejeze, a fost chiar lucrul care i-a prins, pentru că Dumnezeu a coborât și a oprit lucrarea lor, ca să-și elibereze copiii, și de acolo l-a scos pe Avraam.

Același lucru îl găsim în ziua de astăzi, pentru că Isus a venit în această zi și a fost respins și scos afară din biserică, iar acum, ne cheamă să lăsăm sistemul, să părăsim orașele zidite, ca să fim uniți cu El în afara orașului. Voi știți că mulți dintre noi am fost nevoiți să-i părăsim pe bapțiști, unii pe catolici, pe penticostali și pe alții, pentru a ajunge la Mesaj, dar de prea multe ori, l-am adus pe bapțist, l-am

adus pe penticostal de-a lungul drumului. El vrea să venim, dar să ieșim complet din acel lucru, să ne separăm complet de aceasta, să trecem dincolo de tabăra religiei și să fim uniți cu El în afara orașului. Așadar, trebuie să lăsăm totul în urmă.

Fratele Branham a spus că tot ce era în epoca anterioară, trebuie ars complet, să nu mai rămână nimic, pentru că era bun pentru epoca aceea, dar nu poate fi folosit în epoca aceasta. Pentru această zi există un miel, iar acest miel are tot ce era bun în ziua aceea. Este Mielul pentru această zi, dar nu putem avea un miel rămas, nu putem avea o religie reîncălzită, un rest, nu putem aduce resturi, ci trebuie să fie mielul pentru ziua noastră, iar mielul pentru ziua noastră conține tot ce conținea mielul din epocile anterioare. Laudă Domnului! Trebuie să lăsăm ca totul să fie ars de Focul sfânt al lui Dumnezeu și să luăm mielul care este astăzi aici.

Fratele Branham a spus în mesajul **Dumnezeu ascuns în simplitate**:

„Când a păcătuit la început, omul și-a arătat adevărata natură, că întotdeauna încearcă să se ascundă de Dumnezeu și să-și facă propria cale, o religie în care să se simtă neprihănit. Aceasta este religia, o acoperire, iar omul a încercat să-și facă propria religie.”

Cred că am citit aceasta de fiecare dată când am predicat despre tema aceasta, pentru că este foarte important. Vedeți, omul și-a făcut propria religie, astfel încât să se poată simți justificat, pentru că se află sub vâlul lui confesional, sub religia lui. El nu vrea să-și vadă propria stare, pentru că dacă și-ar vedea starea, ar avea nevoie de Hristos, iar dacă are nevoie de Hristos, trebuie să meargă dincolo de tabără ca să-L găsească. În această zi nu poate fi găsit pe tărâmul religios, ci trebuie să treci dincolo de tabără, iar a merge dincolo de tabără înseamnă a trăi. Lăsați deoparte orice siguranță pe care ați avut-o vreodată, renunțați la tot ce v-ați gândit vreodată că este corect și adevărat. Trebuie să permiți să fii ars și să te unești cu El, iar când te unești cu El, El îți va spune ceea ce este corect și ceea ce este adevărat.

Așadar, omul preferă să rămână sub vâl din cauza falsei siguranțe pe care i-o oferă religia, preferă să rămână în religia lui deoarece este ceva riscant să treci dincolo de tabără. De ce? Pentru că dacă El a fost respins și dat afară, și mergi la El, vei fi orice ar fi El, ești identificat cu El în toate privințele. Dacă treci dincolo de tabără, lași toată religia în urmă și te unești cu Cel respins de tabără, vei suferi și tu aceeași respingere pe care a suferit-o El, pentru că Isus nu caută o siguranță falsă.

Siguranța Sa provine din poziția Sa, din Cine este El, din identificarea Sa ca Cuvânt, și este nevoie să treci dincolo de tabără și să fii unit cu El, este nevoie de un anumit ceva din interior (Amin) care are aceleași atribute. La început, s-ar putea să nu-L recunoaștem, să nu înțelegem ce se întâmplă cu noi (Amin), dar când Dumnezeu, Tatăl, ne atrage, El trezește o Viață care este în interiorul nostru, gâfâie, se învârte și vorbește cu o Viață, cu un omolog, cu o parte din El Însuși, pentru că acolo există ceva (Amin), este o credință care stă acolo nevăzută, care așteaptă să se trezească. Și pe măsură ce începe să se trezească, începe să ne tragă (Amin) dincolo de tot ce am înțeles vreodată, dincolo de tot ce ne-a adus siguranță, dincolo de tot ceea ce a fost sigur în trecut, și începe să ne mute pe un teritoriu periculos. Amintiți-vă că este periculos numai pentru mintea umană, este periculos pentru percepția noastră, este periculos pentru nivelul nostru de confort, dar este singurul Loc sigur în care poți merge dincolo de tabără, pentru a te uni cu El. Dar omul preferă să rămână în spatele vălului, ca să nu își piardă siguranța pentru ceva ce nu înțelege încă.

Mulți dintre noi știm cum este să-ți pierzi siguranța pentru ceea ce nu știm încă. Înțelegeți? Dar pentru a-L urma, mergi la drum prin credință.

În **Dumnezeu ascuns în simplitate**, ni se spune:

„Omul își face pentru sine o cale, o religie în care să se simtă neprihănit. Aceasta este religia, o acoperire, iar omul a încercat să-și facă propria religie.

Dar Dumnezeu a dat deja o cale prin care să se întâlnească cu omul, și aceasta este pe baza Sângelui vărsat. Oricâte căi am încerca noi, aceasta este singura cale valabilă, este singurul loc în care Dumnezeu poate avea părtășie cu omul: sub Sângele vărsat.”

De aceea a trebuit să vină o nouă ucidere a Cuvântului în această zi, deoarece calea lui Dumnezeu este întotdeauna calea Sângelui și întotdeauna trebuie să existe o ispășire a Sângelui; trebuie să existe o Fântână deschisă (Amin), de unde curge acest Sânge, de unde Viața Sângelui poate ajunge la credincios. Prin urmare, în zilele noastre a trebuit să existe o nouă ucidere a Cuvântului, astfel încât să ne putem uni cu Mielul jertfit (Amin), și așa să putem ajunge la Sânge.

Fratele Branham a spus că denominațiunile cred că îi aduc pe oameni la Sânge, dar resping chiar Planul făcut pentru a ajunge la Sânge, Cuvântul. Planul a fost Cuvântul, așa că în această zi, Dumnezeu a avut o nouă ucidere a Cuvântului,

astfel încât să putem sărbători cu un Cuvânt însângerat (Amin), astfel încât să mai fie încă Sânge în acest Cuvânt, astfel încât să fie proaspăt (Amin), astfel încât să mai fie Ispășire care vine cu acest Cuvânt. Nu cu ceea ce a sângerat în ziua precedentă, ci este un Cuvânt însângerat pentru această zi, deoarece sub Cuvântul sângerând pentru această zi există o cale spre Ispășire, iar Ispășirea ne aduce înapoi împăcarea cu Tatăl, ne aduce înapoi în descoperire. Astfel, noi nu putem veni fără uciderea proaspătă a Cuvântului, de aceea, Dumnezeu ne-a asigurat-o în această zi. Slavă Domnului.

Să ne întoarcem la Evanghelia lui Ioan 11.45-53:

„Mulți din iudeii care veniseră la Maria, când au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El (După învierea lui Lazăr).

Dar unii din ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse Isus.

Atunci, preoții cei mai de seamă și fariseii au adunat soborul și au zis: „Ce vom face? Omul acesta face multe minuni.

Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El și vor veni romanii și ne vor nimici și locul nostru, și neamul.”

Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic;

oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod și să nu piară tot neamul?”

Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el, ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a prorocit că Isus avea să moară pentru neam.

Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.

Din ziua aceea, au hotărât să-L omoare.”

Ei au ales să omoare Cuvântul, pentru că, Cine a fost Isus Hristos? El a fost Cuvântul manifestat în zilele lor, El era plinătatea Cuvântului lui Dumnezeu, tot ceea ce pretindeau că cred. El a fost fiecare Carte pe care au citit-o, toate scrierile lui Moise, Psalmii (Amin), chiar și cartea Împăraților, Cronicile și profeții. Tot ceea ce citeau ei, era întruchiparea a ceea ce credea religia lor. Și iată că Cuvântul

stătea în fața lor, dar ei se simțeau amenințați de El. Cuvântul manifestat, Cuvântul de astăzi, plinătatea Cuvântului, a devenit o amenințare pentru ei, astfel încât au spus: „Ascultați, toți Îl vor urma, iar atunci vom avea o supărare a sistemului și vor veni romanii.” Cui îi păsa de romani? Vedeți, singurii cărora le păsa de romani, erau cei care s-au simțit confortabil în sistemul roman, cei care sub sistemul roman aveau un loc în națiune, aveau autoritate și protecție. Poate au avut certuri cu autoritățile, dar comportamentul lor de aici demonstrează că au ajuns să se simtă confortabil în sistemul roman, pentru că sub sistemul roman aveau un loc și o națiune. De aceea nu au vrut adevăratul Dar al zilei, pentru că le deranja poziția și locul în sistemul roman, așa că au fost dispuși să răstignească Cuvântul, pentru a-și păstra locul, pentru a-și păstra religia.

Deci, Isus Hristos a devenit o amenințare pentru liderii spirituali din acea zi. Tu spui: „Cum poate fi aceasta?” Pentru că au început să-și adapteze propriile idei și propriile concepte, pentru că își pierduseră de multă vreme dragostea pentru Cuvânt, dar își iubeau religia, își iubeau poziția, le-a plăcut siguranța care a venit de la faptul că erau uniți, „toți suntem evrei, suntem descendenții lui Avraam, avem Legea, avem poruncile lui Dumnezeu.” Astfel, au început să-și aprecieze poziția, au început să aprecieze siguranța care a venit din aceasta și au încetat să-L mai iubească pe Dumnezeu. Înțelegeți? Au încetat să-L iubească pe Dumnezeu și au început să iubească privilegiile care veneau din religie, au început să iubească sistemul de reguli, conduite și ierarhii; au început să se închine la sistem și au încetat să se mai închine la Dumnezeu.

Acum, Cine a instituit sistemul lor? Dumnezeu. Cine a instituit zilele lor de sărbătoare? Cine a instituit lunile lor noi și darurile lor zilnice? Cine a poruncit facerea cortului? Dumnezeu. Dumnezeu a făcut totul pentru ca omul să se poată apropia de El și să-L cunoască. Dumnezeu a vrut ca ei să știe ce au fost toate vasele (Amin), care au fost cei trei pași, cele trei trepte spre camera interioară, din exterior, din curtea exterioară spre curtea interioară, spre Sfânta Sfintelor. El a vrut toate acestea, a vrut ca cele șapte sărbători ale Domnului să fie înrădăcinate în ei, astfel încât să poată veni mai târziu și să le spună ce încerca să le arate Tutorele. Dumnezeu a vrut Cuvântul, a vrut Legea, Dumnezeu a vrut ca sistemul pe care l-a creat să fie modalitatea prin care să Se poată descoperi copiilor Săi, ca să poată crește în descoperirea aceluia Cuvânt. Amin. Dar problema era că ei s-au oprit din căutarea lui Dumnezeu și s-au simțit confortabil cu sistemul, așa că acum nu Dumnezeu era Salvatorul lor, ci sistemul. Nu Dumnezeu era Cel ce ierta

păcatele, ci acțiunile lor au devenit puterea care i-a iertat. Gândiți-vă la aceasta un minut. Ei făceau răul, dar acțiunile lor erau corecte, aduceau jertfa corectă, conform Cuvântului. Amin. Problema este că dorința inimii lor le-a schimbat focalizarea, atitudinea și abordarea față de Sistemul lui Dumnezeu s-a schimbat și l-au transformat în ceva ce Dumnezeu nu voia să fie.

Astfel, capacitatea lor de a aduce un miel a devenit mijlocul mântuirii lor, în locul unui Tată ceresc care i-ar privi de sus, i-ar asculta și i-ar ierta. Astfel, iertarea, ispășirea și împăcarea lor cu Dumnezeu, au ajuns să se bazeze pe capacitatea lor de a produce ceea ce a spus sistemul. Așa cum am spus duminică, mă simt ca și cum aș fi pe marginea unei lame de ras, pentru că acestea sunt lucrurile pe care le-a instituit Dumnezeu. Au dreptate, sunt sfinte, sunt curate, sunt bune, dar când omul le abordează greșit, abordarea lui este rea, pentru că Dumnezeu nu a instituit niciodată lucrurile așa. Nu este un lucru rău (Amin), ci abordarea omului este rea.

Așadar, ei nu se mai uitau la un Tată ceresc, ci căutau iertarea într-un sistem, în închinarea abordată de sistem, așa că au început să modifice, să adauge și să scoată, au început să manipuleze totul (Amin) pe baza propriilor lor dorințe, a propriilor lor nevoi sau orice erau; au început să manipuleze aceste lucruri pentru că inima lor nu mai era pentru Tatăl ceresc, ci pentru sistem, pentru propriul lor beneficiu. Și când au făcut aceasta, au început să cadă în eroare. Acum era vorba despre faptul că eram justificat, eu eram iertat și aveam dreptate, eram protejat și primeam binecuvântări. Apoi au început să adopte o abordare atât de greșită față de aceste lucruri, încât au încetat să se închine lui Dumnezeu și au început să se închine sistemului.

„Așa spui, frate Chad?” Vă spun că acesta este Adevărul, pentru că atunci când a venit Dumnezeu la ei, conform Cuvântului, nu l-au dorit, ci au fost dispuși să ia sistemul roman cu ambele mâini; ca să-și păstreze religia, l-au respins pe propriul lor Dumnezeu. Când a venit în scenă Isus Hristos, care era Dumnezeul lor făcut trup, Cuvântul promis, s-au comportat de parcă l-ar fi dorit pe Mesia, dar când a venit Mesia, nu l-au vrut, pentru că Mesia le distrugea sistemul, le-a rupt falsa lor siguranță, a rupt ideile lor false, le-a arătat afecțiunile lor false, și le-a arătat goliciunea frunzelor lor de smochin. Și când El a făcut aceasta, ei nu au vrut să-și piardă sistemul, așa că au fost dispuși să se identifice cu Roma, chiar au pledat pentru Roma și au lucrat cu Roma, ca să scape de Dumnezeu. Totuși, au vrut să rămâne religioși, au vrut să-l păstreze pe Moise, Legea, profeții, Tora, cărțile, sulurile, Templul, jertfele, arderea tămâii și pe marele preot. Ei voiau toată forma,

dar fără Dumnezeu.

Aceasta a schimbat tot ce dorea omul, pentru că mai întâi trebuie să vii la Dumnezeu și să te vezi ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol; trebuie să-ți arăți starea, astfel încât să-ți dai seama că toată religia ta a omis toate acestea, că tot ce ai încercat să faci, a eșuat, că toate părerile tale sunt firești, că dorințele tale sunt egoiste, că tot ce ai vrut a fost fals, că tot ce ai crezut că este Adevăr se bazează pe egoism. Astfel, acum nu mai am nimic din ceea ce am crezut că este frumusețe, îmbrăcăminte și bogăție, pentru că am ajuns la mesaj și la mesager, iar prin vestirea Cuvântului lui Dumnezeu, mesagerul orei începe să-mi arate goliciunea religiei (Amin), și aflu că sunt ticălos, nenorocit și sărac, și că am nevoie de El mai mult decât am avut nevoie de ceva vreodată în viața mea.

Dar pentru că omul avea nevoie de siguranță, când Cuvântul lui Dumnezeu, Glasul acestei zile, Glasul lui Dumnezeu care venea seara în grădină, deci, când a auzit Glasul, omul s-a ascuns de Dumnezeu pentru că și-a dat seama că era gol. Era acoperit cu propria sa religie, dar când a auzit Glasul, a știu în că în prezența Lui era gol, și pentru că s-a temut că era gol, s-a ascuns de Dumnezeu.

Omul face același lucru și astăzi, când Glasul a venit seara și mergea în grădină. Era Glasul lui Dumnezeu arătând că Prezența lui Dumnezeu era aici. Amin. Și ce a făcut El? A făcut toată religia frunze de smochin. Și au fost câțiva care și-au dat seama că sunt nenorociți, ca un vameș sau un pescar, un samaritean sau o prostituată cu prea mulți soți. Lor nu le-a fost greu să-și dea seama că sunt nenorociți, săraci și goi, și au alergat la El pentru că le oferea curățirea Sa, haine albe și aur curățit prin foc. Dar cei care aveau deja totul, nu aveau nevoie de siguranță. Cei care aveau totul, aveau nevoie de Caiafa, ei aveau tot ce le trebuia pentru a se simți în siguranță; erau în linia potrivită, în familia potrivită, în națiunea potrivită, aveau poziția potrivită (Amin), aveau o poziție, o națiune și erau siguri pentru că nu și-au recunoscut nevoia de El (Amin), nu aveau nevoie de Dumnezeu. Ei și-au dorit forma lor de religie pentru că acea formă de religie le dădea siguranță. Lăudat să fie Domnul.

Să mergem la Ioan 19. Am numit această temă „Protecția necredinței” pentru că religia pretinde că susține Adevărul. Toate religiile se află sub falsa pretenție că susțin Adevărul, dar realitatea este că fiecare religie protejează necredinciosul. Acesta este adevărul, pentru că atunci când Nimrod a spus: „Să ne unim ca să nu fim împrăștiați”, a construit un oraș și un turn, turnul acela fiind pentru protejarea

oamenilor în cazul în care Dumnezeu ar fi trimis din nou potopul ca judecată. Aceasta ne-a spus profetul lui Dumnezeu. „Să ne unim!” Vedeți, dacă cineva de acolo l-a crezut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu a spus: „Vă voi da un semn pe cer, iar acel semn va fi curcubeul. Curcubeul va fi un semn al legământului făcut între Mine și tot ce are suflare pe pământ, între Mine și Pământ, că nu voi mai distruge niciodată pământul prin potop.” Acesta este Cuvântul Său, dar fratele Branham a spus că Nimrod a construit un turn, spunând: „Dacă Dumnezeu va aduce un potop, putem alerga sus, vom cânta cu îngerii, iar după ce va trece potopul, ne putem întoarce jos și vom trăi oricum vrem.” Singurii oameni care s-au aliniat la religia lui Nimrod sunt necredincioșii, cei care nu credeau Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu a spus că nu va mai distruge din nou pământul prin potop, și de asemenea, le-a poruncit să se înmulțească și să umple pământul, să se împrăștie pe pământ și să se înmulțească.

Dar Nimrod a spus: „Să nu devenim slabi, împrăștiindu-ne pe pământ, ci să ne unim!” Dar oricine credea Cuvântul lui Dumnezeu, nu s-ar fi reunit pentru orașul lui, pentru unificarea imperiului lui. Astfel, acum Nimrod construiește o religie care îl va proteja pe necredincios. Vedeți, diavolul este atât de înșelător încât prezintă religia ca susținătoare a Adevărului, când de fapt este gardianul necredinței. Ea este păstorul și ocrotitorul necredincioșilor și folosește orașele întărite cu ziduri ale religiei pentru a adăposti și proteja necredincioșii.

Când ați vorbit cu cineva despre botezul în apă în Numele lui Isus, le-ați arătat Scripturile și v-au crezut, apoi s-au dus și au vorbit cu păstorul lor, iar săptămâna următoare s-au întors și v-au spus că nu cred aceasta. „Păstorul meu a spus că acest lucru este fals.” Ce este acea biserică? Un adăpost pentru necredincioși. Amin. Ei nu sunt acolo ca să ajute, ci sunt acolo ca să-i baricadeze și să-i împiedice pe oameni să ajungă la Adevăr. Amin. Ei sunt acolo ca să-i adăpostească pe necredincioși, pentru că atunci când începeți să învățați pe cineva despre botezul în apă în Numele lui Isus, și îl prind intelectual, pentru că fratele Branham a spus că nici nu ai nevoie de o descoperire pentru aceasta, deci, îl prind intelectual și aleargă la păstor, iar păstorul le vorbește din punct de vedere intelectual, arătând că nu a existat nicio descoperire în inima lor, așa că se vor întoarce la voi și vor vorbi despre aceasta intelectual.

Așadar, religia îl protejează pe necredincios, îl ține departe de Dumnezeu. Astfel, persoana aceea merge la acea biserică și face parte din ordinea aceea religioasă, crezând că religia aceea este o susținătoare a Adevărului. Dar acțiunile lor

demonstrează că sunt o barieră în calea Adevărului și un adăpost al necredinței.

Ioan 19.10-15. Aici este procesul lui Isus și Pilat îi spune: „Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te răstignesc și am putere să-Ți dau drumul!”

„N-ai avea nicio putere asupra Mea”, i-a răspuns Isus, „dacă nu Ți-ar fi fost dată de sus. De aceea cine Mă dă în mâinile tale are un mai mare păcat.”

De atunci, Pilat căuta să-l dea drumul. Dar iudeii strigau: „Dacă dai drumul omului acestuia, nu ești prieten cu Cezarul. Oricine se face pe sine împărat este împotriva Cezarului.”

Când a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară și a șezut pe scaunul de judecător, în locul numit „Pardosit cu pietre”, iar evreiește, „Gabata”.

Era ziua pregătirii Paștelor, cam pe la ceasul al șaselea. Pilat a zis iudeilor: „Iată Împăratul vostru!”

Dar ei au strigat: „Ia-L, ia-L, răstignește-L!” „Să răstignesc pe Împăratul vostru?” le-a zis Pilat. Preoții cei mai de seamă au răspuns: „Noi n-avem alt împărat decât pe Cezarul!”

Suntem în cel mai religios oraș, Ierusalim, unde erau cei mai religioși lideri, o parte din ceea ce a fost biserica adevărată din acea zi (este adevărat?), unde mai lucra Dumnezeu. El a lucrat prin evrei, prin Ierusalim, până a venit Isus, iar când L-au răstignit, Cuvântul acela a intrat în vigoare. Astfel, Ierusalim a fost ordinea, era cel mai sfânt loc, biserica adevărată, avea marele preot, arhierii, dar s-au înrădăcinat atât de mult în sistemul lor și au devenit atât de împotriviți Cuvântului viu, încât au strigat: „Nu avem alt împărat decât pe Cezar!” Prin aceasta, au negat absolut Cuvântul, L-au negat absolut pe Tatăl lor și au ales să asculte de sistem, peste Cuvântul viu. Ei au ales sistemul roman în locul Cuvântului viu, deoarece Cuvântul viu le arăta nevoia, iar ei voiau s-o acopere, pentru că religia este o modalitate de acoperire a oamenilor pentru a se ascunde de Dumnezeu. Dar Isus a rupt vălul care-i acoperea, pentru a-i determina pe copiii Săi să iasă de acolo, să își vadă nevoia și să meargă dincolo de tabără ca să fie uniți cu El.

Acum, în ziua aceea, în Israel a existat o unire a două secte, a două fracțiuni din cadrul bisericii ebraice, este vorba de saducheii și fariseii, iar fariseii erau legalistii,

erau cei care iubeau stăpânirea, ordinea, structura și religia și au continuat să îngrămădească, să ajusteze regulile și să le adapteze, să elaboreze regulile. La rândul lor, saducheeii erau liberalii din ziua aceea și ambii făceau parte din partida marelui preot și erau uniți împreună pentru alungarea lui Isus.

Aș vrea să vorbesc puțin despre legalism și liberalism, ca să vedeți că sunt capetele opuse ale aceluiași lucru, fiindcă există ceva ce diavolul a folosit pentru a face apel la oameni cu două naturi diferite, dar îi aduce în aceeași capcană, fie că este vorba de liberalism sau de ceea ce aș numi „har rușinos” sau „har spre rușine” (este ceea ce a spus fratele Branham), fie că este vorba de legalism. Amândoi le oferă oamenilor același lucru, într-un mod diferit, dar amândoi sunt uniți împotriva lui Hristos.

În mesajul **Voi trebuie să vă nașteți din nou**, fratele Branham spune:

„Nu încercați să vă strângeți într-o credință calvinistă. Vedeți, când spun aceasta, știu că vorbesc cu un om legalist, dar credeți că, Calvin avea ceva și la fel armenii aveau ceva. Amândoi au avut ceva, dar fug de capetele profunde ale acestuia. Calvinistul spune: „Sunt bine, sunt salvat”, dar viața lui dovedește că nu este salvat. Calvinistul spune: „Tocmai am fost salvat”. Aceasta este. Odată salvat ești mereu salvat.”

Frate, eu mă aliniez cu ceea ce a învățat Calvin în multe privințe, dar când începe să vorbească despre el, începe să separe aceasta. Fratele Branham a spus:

„...dacă viața lui a dovedit că nu este, atunci nu este mântuit. Legalistul spune: „Trebuie să fac aceasta, trebuie să face aceea și cealaltă.” Dacă nu te-ai născut din nou, nu ai fost încă salvat, așa că mijlocul drumului este locul unde trebuie să stăm. Ce ești tu? Ce este calvinismul? Ce este harul? Este ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine. Dar ceea ce funcționează este ceea ce faci pentru Dumnezeu, este să apreciezi ceea ce a făcut pentru tine prin har. Acesta este răspunsul. Dacă sunt salvat, trăiesc ca un salvat, dar nu aș putea trăi ca un salvat, dacă nu sunt salvat.”

Aceasta a fost eroarea legalismului, că pot să trăiesc ca și cum sunt salvat, și nu voi fi salvat. Dar adevărul este că dacă sunt salvat, voi trăi ca un salvat. Vedeți, apoi ne aduce în față faptul că trebuie să ne naștem din nou.

„Deci, experiența nașterii din nou spune cine suntem. Aceasta nu înseamnă că nu

cred în strigăte, în toate manifestările și manifestările Duhului, dar este ceva diferit să fii o făptură nouă în inimă.”

Așadar, fratele Branham începe să vorbească despre calvinism, care spune că este un har extrem, apoi vorbește despre armenism care este legalism, și ne spune că adevărul este chiar la mijloc.

În **Căsătorie și despărțire**, el spune:

„Astăzi, în biserică sunt două școli mari de doctrină. Una din ele este calvinismul, iar cealaltă este armenismul. Una din ele este legalistă, cealaltă este harul. Astfel, aflăm că oamenii care cred în har, calviniștii, spun: „Binecuvântat fie Dumnezeu, nu mă vatămă să fumez. Nu mă vatămă să beau. Pot face lucruri pentru că am siguranța veșnică. ” Apoi aflăm cealaltă parte, legaliștii, care zic: „Oh, aș vrea să strig, aș vrea să-i arăt o parte din gândirea mea, dar sunt un creștin și trebuie să stau liniștit.” Vedeți, voi vă aflați pe două drumuri diferite, dar niciunul din ei nu este corect. Este greu de spus, dar acesta este adevărul.”

Oh, sper că înțelegem că niciunul dintre ei nu este corect și chiar acum știm că nu există niciun motiv pentru care să predic despre aceasta. Dacă vrem, îi găsim peste tot altundeva, pentru că acestea sunt duhurile care se mișcă în jurul nostru, farisei sau saducheii, har extrem sau legalism. Legalismul vrea să producă ceva ce poți face tu ca să fii sigur că ești salvat. Funcționează un sistem, o abordare, ceva ce poți face tu. Poți să te îmbraci bine sau să faci orice, dar adevărul este că dacă îl ai pe Dumnezeu în inima ta ești născut din nou din Sămânța lui Dumnezeu și Sămânța este Cuvântul. El va lua tot Cuvântul și va manifesta tot Cuvântul, astfel încât prin acel Cuvânt să știi ce nu este corect (Amin), să știi că nu este corect ca o femeie să-ți taie părul, că nu este corect ca ea să se îmbrace ca un bărbat, că nu este corect ca un bărbat să se îmbrace ca o femeie. Aceste lucruri nu sunt corecte. Glumele murdare și vulgaritatea nu sunt corecte. Amin. Astfel, Sămânța va produce în interior Viața care se aliniază la Cuvânt.

Dar ce va face legalistul? Va încerca să producă o lucrare omenească, un set de instrucțiuni, o ordine de funcționare a bisericii, astfel încât diavolul să poată lua acea ordine de funcționare și să construiască o siguranță falsă. Este locul în care femeia nu-și taie părul, se îmbracă modest, oamenii nu spun glume murdare, își dau televizoarele afară din casele lor și nu ascultă muzică greșită. Apoi, dintr-o dată îți dai seama că după un timp, cu această gândire începeți să studiați mesajul

ca să găsiți o nouă ordine bisericească. Sub gândirea legalistă, începem să studiem mesajul și pe măsură ce îl studiem, nu am admite niciodată aceasta, dar sub o învățătură legalistă și sub un duh legalist, când duhul fariseu nu este încă mort, vine și încearcă să împiedice biserica lui Dumnezeu. Sub duhul acela fariseu, începeți studierea mesajului, dar motivul din spatele acestui studiu este păstrarea ordinii bisericii, astfel încât să vă puteți simți bine.

Dacă ai un temperament ca al meu și ești un pătrat cu colțuri ascuțite, îți plac regulile și citești cartea de reguli înainte de a juca jocul, atunci sistemul respectiv funcționează bine pentru tine. „Doar spune-mi ce să fac și voi face tot ce trebuie pentru a avea dreptate.” „Ei bine, nu poți să-ți tai părul decât dată ești bărbat. Scoți televizorul din casă și ești atent la ce privești, vii la biserică de fiecare dată când sunt deschise ușile, plătești zeciuielile, dând chiar pe deasupra pentru că avem Scripturi pentru aceasta.” Vedeți? „Spune-mi, pentru că vreau să știu care sunt regulile.”

Acum, nu este vorba de cuvintele pe care le-am folosit, ci este vorba că acesta este duhul care se află în spatele acestui lucru. Sub acest duh, vreau doar să pot respecta regulile și dacă pot arăta ca un credincios și vorbesc ca un credincios, dacă am părtășie cu credincioșii, pot să mă simt credincios. Faptul că te simți credincios, nu te face un credincios și nu mă face credincios. Dar sub duhul legalist încerci tot timpul să te simți credincios și să găsești mai multe reguli, pentru că atunci când poți păstra ordinea mesajului te simți credincios. Desigur, ordinea mesajului nu este greșită, este corectă, dar depinde de abordarea ta. Este numai Cuvântul lui Dumnezeu, dar pentru că vrem să ne simțim îndreptățiți, vrem să știm care sunt regulile sau care este ordinea. Deci, ne place foarte mult când un slujitor arde și chiar se rupe cu adevărat și se rupe să se ascundă. De ce? Pentru că găesc siguranță în conformitate cu regulile.

Acum, nu este nimic în neregulă cu un slujitor care îndepărtează înălțimea când este nevoie de o ascundere bună, dar puteți vedea cum noi înșine am putea gravita spre o slujire care ne aliază constant, ne aliază, ne aliază, dacă alinierea ne face să ne simțim în siguranță și credincioși. „Fac tot ce a spus fratele Branham! Laudă lui Dumnezeu.” Dar nu ai nicio siguranță în harul lui Dumnezeu, nu ai nicio siguranță în Mirele tău, nu ai bucurie în mântuirea ta, nu ai pace în inimă, pentru că respingi pacea care vine de la Mine, încercând să găsești siguranță într-o ordine. Când ne simțim puțin nesiguri, vrem doar ca tati să ne dea o altă armă din amvon, ca să putem spune că suntem de acord cu aceasta și să ne

putem simți din nou credincioși. Sper că diavolul v-a expus. Dar atunci veți avea partea inversă.

Saducheeii erau siguri pentru că știau cine erau și ce erau. Siguranța lor provenea din faptul că erau evrei și aveau religia potrivită, nu din credința în Cuvânt, deoarece Biblia spune că ei nu credeau în înviere, în îngeri, nu credeau în duhuri și respingeau Cuvântul. Totuși, se simțeau în siguranță pentru că erau evrei, se aflau în Ierusalim și făceau parte din sistem.

„Eu sunt în mesaj pentru că fac parte dintr-o biserică a mesajului, pentru că m-am alăturat bisericii potrivite.” Astfel, poți lua ambele părți ale acestui lucru. Apoi, când încep să aflu că doctrina mea nu este corectă, „Oh, doctorul meu baptist o face bine! Acum îmi dau seama că doctorul meu baptist știe aceasta bine. Oh, mă sperii că doctrina mea baptistă a fost greșită! Spune-mi care este doctrina corectă, ca să pot crede corect și să mă simt în siguranță din partea saducheilor.”

Nu este vorba despre doctrina corectă sau greșită, ci despre biserică potrivită. „Dacă sunt asociat cu ceea ce trebuie, dacă fac parte din biserică potrivită, din mișcarea potrivită, din sistemul de credință corect, atunci sunt în ordine.” Dar amândoi greșesc. Unul caută mesajul pentru o poruncă ce poate fi păstrată ca să-i aducă siguranță; această latură începe să se simtă mai sigură când pot găsi defecte la alții. Aceasta duce la mai multă siguranță, deoarece cunosc Cuvântul destul de bine pentru a ști că ești greșit. Astfel, putem predica despre ceilalți că sunt greșiți, că totul este greșit, că lucrul acesta este greșit, și acela este greșit, tu greșești, mama ta greșește, răspunsul tău este greșit, cealaltă biserică este greșită, și implicăm mesajul. Avem dreptate dacă putem găsi ceea ce nu este în ordine oriunde altundeva și pentru că implicăm mesajul, putem să avem dreptate și putem fi corecți în observațiile noastre, dar suntem greșiți în inimile noastre.

Sau putem lua această parte și spunem că biserică baptistă este greșită. Ce este corect? Mesajul este corect. „Eu sunt corect, sunt în mesaj.” Dacă mesajul este corect, sunt în mesaj, dar fără nici o schimbare reală, nici o schimbare a inimii, nici o întoarcere adevărată, fără naștere din nou, fără să fii o făptură nouă, fără Viața lui Hristos în interior, ci doar o confirmare externă, o confirmare externă ca să ne simțim confortabil. Astfel, putem ajunge la locul unde putem construi un sistem luând Adevărul, nimic în neregulă cu Cuvântul, nimic în neregulă cu Adevărul, dar printr-o abordare greșită a Adevărului putem începe să construim o siguranță greșită, pentru că abordarea noastră este greșită și putem construi o siguranță

falsă pentru că putem respecta regulile și vedem unde nu le respectă toți ceilalți și atunci spunem: „Am dreptate pentru că fac parte din ceea ce este corect.” Înțelegeți? Și automat, indiferent ce fac pe alături, când nimeni nu vede, sau acasă în viața mea privată, acestea nu contează pentru că sunt în mesaj. Noi nu ne dorim niciuna. Există suficient adevăr pentru oricare dintre ele pentru a le face înșelătoare, dar adevărul adevărat este chiar în mijloc. Pot trăi ca și cum aș fi salvat și nu voi fi salvat, sau sunt salvat și voi trăi ca și cum sunt salvat.

Este vorba de crearea unui fals sentiment de siguranță. Dacă o luați pe oricare dintre ele, când începeți să le eliminați siguranța, le ies colții la ambele, iar dacă începeți să vorbiți despre harul lui Dumnezeu, legalistul începe să arate o siguranță falsă, își arată dinții, apoi încep să găsească vină în tine: „Nu faci aceasta, biserica ta nu face aceea”, și caută un motiv ca să te taie de pe listă, ca să nu fie nevoiți să audă spuse cuvintele care le arată goliciunea, așa că scot atât de mulți oameni de pe listă, până când nu mai este nimeni. Deci cine are autoritate? Singurul rămas, pentru că a scos și a scos și a scos și a scos. Dar poți ajunge și de partea cealaltă, unde este vorba de a face parte din grup, și dintr-o dată credinciosul la mesaj este cineva care merge la o biserică la mesaj și crede că Dumnezeu a trimis un profet. Apoi pot începe să permită lumii să se strecoare în viața lor și pot începe să se amestece cu lucrurile pe care le cunoașteți și cu care am terminat: cu muzică, îmbrăcăminte, divertisment și alte lucruri care nu au fost acceptate, dar acum încep să fie acceptate. Apoi, sub acest sistem al harului, sub harul extrem, sau sub harul agresiv, cum îl numesc eu, dacă începi să arăți ce a învățat profetul despre aceste lucruri, dacă începi să arăți ce a spus profetul despre cum ar trebui să ne îmbrăcăm, cum ar trebui să ne relaxăm, ce ar trebui să scoatem afară din casa noastră, ce ar trebui să permitem și ce nu ar trebui să permitem, deci când începi să vorbești despre aceste lucruri, dintr-o dată începe să apară necredința, biserica începe să apere necredința și tu devii critic și judecător. Aceasta se întâmplă cu oricare dintre voi și mi s-a întâmplat și mie să am un duh critic de judecată. Ție nu-ți pasă de persoana aceea, ci tot ce vrei, este să se îmbrace corect, să fie bine și toate acestea. Tot ce ai făcut, este că ai încercat să spui că profetul nu a învățat așa. „De ce lăsăm acest lucru în biserică? De ce primim aceste lucruri și nu le corectăm? De ce nu schimbăm aceasta, pentru că profetul nu a învățat așa lucrul acesta.” Astfel, când începi să aduci Cuvântul și arăți goliciunea, ei vor spune imediat că ai un duh critic de judecată, că nu-ți pasă de oameni, că nu ai dragoste, că ai putea fi o sămânță a șarpelui.

Sună nebunesc, dar exact aceasta este calea pe care o ia. Tocmai am fost pe ea. Când te duci să vorbești cu păstorul despre ceea ce a spus profetul, ajungi să pleci de parcă ceva nu este în ordine cu tine. Tu ești credinciosul și crezi că ceea ce a spus profetul este adevărat, că este ceea ce trebuie să trăiești. Pleci gândindu-te că este ceva greșit cu tine, că ești critic, că judeci și nu-ți pasă de oameni, că nu ai iubire pentru ei, că nu ai dragostea lui Dumnezeu și că ceva nu este în ordine cu tine. Apoi începi să-ți pui întrebări: „Sunt credincios?” Ce s-a întâmplat? Biserica a devenit apărătoarea necredinței, protectoarea ei, portul, iar păstorul începe să apere necredința. Laudă Domnului!

Să nu mă înțelegeți greșit pentru că noi nu vorbim despre un musafir, nu vorbim despre un adolescent care nu a avut încă nicio experiență, ci vorbim despre oameni care cunosc mesajul (Amin), care pretind că au o experiență de ani de zile, plină de biruințe. Dintr-o dată, încep să se strecoare înapoi aceste lucruri și le aducem în ceea ce numim mesaj. Acest lucru nu a fost permis niciodată înainte, dar lumescul începe să intre înăuntru, însă pentru că suntem la mesaj, suntem bine. Acesta este duhul care era peste saducheii. „Suntem bine”, și deodată intră tocurele înalte, fustele scurte, hainele strâmte și machiajul, dar putem găsi un citat în care fratele Branham a spus: „Voi știți.” Și dintr-o dată, biserica devine protectoarea necredinței.

Vedeți, diavolul este atât de subtil și de înșelător, încât va aduna un grup de oameni și va pune o etichetă peste ei, și pentru că iubești oamenii și dorești să fii alături de ei, indiferent dacă ai avut sau nu o experiență, te va lăsa să crezi că ești bine, deși s-ar putea să fii departe de a fi în ordine. Evreii credeau că sunt în ordine, dar erau departe de a fi în ordine. Au avut generații în care au păstrat rânduielile, generații care au făcut parte din sistem, până când au fost atât de inoculați, atât de obișnuiți cu sistemul, încât atunci când a apărut Isus Hristos, l-au vrut pe Cezar.

Vorbiți despre extreme? Aceasta este o extremă. Eu nu vreau să ajung niciodată în starea în care Isus Hristos să vină și să bată la ușa mea cu o descoperire, iar eu să doresc atât de mult sistemul și confortul meu, felul meu de gândire, încât să-L resping atunci când Se va descoperi El Însuși pentru mine astăzi, pentru că El este descoperirea lui Dumnezeu. El Însuși Se descoperă astăzi Miresei Sale, iar eu vreau tot ce are pentru mine. Nu vreau să fiu așezat confortabil fiindcă fac parte din ceva care este în ordine și am rânduielile care sunt în ordine, ci vreau să spun în continuu că am nevoie de El; vreau Ochiul Tău, vreau Aurul Tău, vreau

Îmbrăcămintea Ta, vreau tot ce ai pentru mine. Nu sunt bine până când nu Te am pe tot, nu sunt bine până când nu se schimbă atomii mei, nu sunt bine până când nu schimb dimensiunile. Nu sunt pe deplin în ordine, de aceea, vreau să-L caut în continuare și să rămân deschis pentru El. Nu vreau să intru într-un oraș cu ziduri, ci vreau să rămân în afara taberei; nu vreau să mă stabilesc, nu vreau o siguranță falsă, ci vreau ca siguranța mea să vină din relația mea cu Isus Hristos. Faptul că mi-a fost descoperit, că mi-a descoperit mie că există o relație de dragoste, că există o relație înainte și înapoi, că există o realitate, nu un sistem care să comande, nu o formă sau un ritual, ci El, Persoana, Cuvântul unit cu mine și șoptindu-mi în mod constant taine de dragoste la ureche.

Prieteni, aceasta este Siguranța noastră, nu un sistem fariseu, nu un sistem saduceu; nu există niciun sistem bisericesc, pentru că siguranța noastră vine de la El.

Mesajul nu poate fi denominat, deoarece Mesajul este El. Dar aceasta nu înseamnă că oamenii care se asociază în jurul Mesajului, nu pot avea duhuri denominaționale care se agită în jur; nu înseamnă că nu aveți duhuri denominaționale care încearcă să vi se infiltreze în minte încercând să vă îndepărteze de siguranța lui Hristos și să vă aducă la o altă siguranță, de partea aceasta sau de partea cealaltă, ca să vă facă să vă stabiliți acolo. „L-am întâlnit pe Isus Hristos, am avut experiența mea, sunt bine, și da, știu că nu ar trebui să mă uit la aceasta, știu că nu ar trebui să mă uit la aceea. Da, știu, dar Domnul înțelegeți. Laudă lui Dumnezeu!” Sau: „Sunt aici și sunt atât de sfâșiat, de urât, apăsător și criticat pentru că trebuie să țin în mod constant o poruncă ce nu este reală pentru sufletul meu. Sunt înlănțuit constant pentru a păstra regulile. Am părul lung, fustă lungă și destul temperament pentru a lupta cu un munte. Merg la o biserică ce are și ține ordinea, ține toate poruncile și face totul, dar în familia noastră totul este atât de controversat și urât, încât și copiii noștri văd că nu este Viața lui Hristos.” Ei văd o mamă și un tată care tot timpul sunt unul la gâtul celuilalt. Totuși, mergem la biserica potrivită, care are ordinea corectă și ținem totul corect. Mama nu s-a tuns niciodată și nu a purtat niciodată fustă scurtă, dar în casă este atâta tensiune din cauză că nu este Viața lui Hristos.

Este o îmbrăcare, dar ori de câte ori începeți să îmbrăcați religia în exterior și să puneți ordinea în exterior, când nu vine din interior spre exterior, ci din exterior spre interior, coruperea începe întotdeauna în interior și această corupere se ascunde pentru că siguranța ta vine chiar din faptul că ești în biserica potrivită.

Deci, coruperea se mișcă în interior, în adânc, și acolo devii foarte corupt, deși în afară arăți foarte corect, pentru că este un exterior, nu casa interioară.

Nu contează că spui: „Eu cred și fac tot ce a spus fratele Branham”, pentru că dacă nu te-ai născut din nou, nu ești salvat. Poate zici: „Cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, cred tot ce a spus profetul”, dar dacă tu, viața ta nu se aliniază încă cu Cuvântul, nu ești salvat.

Să mergem la Matei 23. Aș vrea să fac o afirmație: Dacă copiii tăi nu știu că ești credincios, nu ești credincios. Dacă soția ta nu știe că ești credincios, nu ești credincios. De ce? Pentru că pentru un anumit timp putem acționa într-un anumit mod, dar cei care ne cunosc cel mai bine, știu adevărul, ei cunosc realitatea.

Matei 23.13:

„Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor: nici voi nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre.” Nu poți intra, dar ai devenit o barieră și pentru ceilalți. Să mergem la versetul 25:

„Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi curățați partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru sunt pline de răpire și de necumpătate.

Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a blidului, pentru ca și partea de afară să fie curată.

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție.” Ei arătau bine, dar nu erau bine; au păzit poruncile, dar nu a fost suficient.

Într-o zi, Isus a intrat în contact cu un tânăr conducător bogat și i-a pus câteva întrebări, iar tânărul conducător bogat, l-a răspuns afirmativ la toate: „Din tinerețe am păzit toate poruncile și rânduielile.” Când Isus l-a întrebat cu privire la porunca de a face lucrul acesta și lucrul acela, el a răspuns: „Toate acestea le-am făcut din tinerețe.” Isus i-a privit inima și a știut că era un bărbat care Îl iubea pe Dumnezeu. El s-a dus direct la inima lui și a zis: „Vinde tot ce ai, dă la săraci, apoi vino și urmează-Mă.” El a avut ocazia să umble cu Cuvântul, să umble cu Isus Hristos, dar l-a întors spatele pentru că dragostea reală a inimii lui era bogăția sa. La exterior a părut perfect în fața lui Isus și a spus: „Le-am făcut pe toate”, dar în inimă nu-L

iubea pe Dumnezeu mai mult decât își iubea bogățiile.

În mesajul **Însetând după Viață**, fratele Branham a spus:

„Oh, am văzut oameni strigând, dansând în Duhul, vorbind în limbi și având suficient temperament pentru a lupta deasupra lui Saul, și apoi ieșeau și trăiau în fiecare zi necredincioși și îmbrăcați pe jumătate, făceau afaceri necurate și celelalte. Frate, acela nu era un rod al Duhului! Vino înapoi la Biblie, întoarce-te la Fântână! Întoarce-te, primește-L pe Hristos și aceste alte lucruri mici se vor îngriji de ele însele. Câtă vreme îl primești pe Hristos și Viața, aceste alte lucruri vor curge liber. Dar nu încercați să obțineți celelalte lucruri înainte de a-L primi pe Hristos care este singurul Izvor al Vieții. El este Izvorul inepuizabil al Vieții și tu nu poți epuiza bunătatea și mila Lui.”

Vreau să merg repede la Filipeni. Voi merge la mai multe Scripturi așa că țineți Bibliile la îndemână. Filipeni 3.4:

„Măcar că eu aș avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământești. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământești, eu și mai mult;

eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Benjamin, evreu din evrei; în ceea ce privește Legea, fariseu;

în ceea ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană.

Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere din pricina lui Hristos.

Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos.” (v. 4-8).

Pavel a făcut totul în religia ebraică, iar în Galateni 1.13-14 spune:

„Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religia iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu și făceam prăpăd în ea

și cum eram mai înaintat în religia iudeilor decât mulți din neamul meu de o vârstă

cu mine. Eram însuflețit de o râvnă nespus de mare pentru datinile strămoșești.”

Pavel a fost mai înaintat în religia evreilor mai mult decât frații săi, era plin de zel, era un fariseu din seminția lui Beniamin, era tăiat împrejur în ziua a opta, a făcut totul bine și totuși era greșit. Dar când a auzit Glasul care i-a vorbit din Lumină, i-a arătat goliciunea, iar atunci a fost dispus să părăsească totul și să-L urmeze, a considerat totul un gunoi ca să-L câștige pe Hristos.

Să citim și din Apocalipsa 18.1:

După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte...” Despre ce vorbește aici? Despre religie. Unde sunt toate aceste duhuri necurate și păsări necurate și urâte? În religie.

„...pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei și împărații pământului au curvit cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.”

Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Leșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.

Răsplățiți-i cum v-a răsplătit ea și întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoit în potirul în care a amestecat ea!

Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: „Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi ști ce este tânguirea!”

Tocmai pentru aceea într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.”

Această religie, această religie catolică, acest duh babilonean a ajuns în acest loc.

Ea a ajuns până acolo că s-a văzut stând ca împărăteasă a cerului și a spus că nu va ști ce înseamnă tânguirea, dar într-o singură zi, într-un ceas, vin peste ea plăgile și este distrusă. Este atât de înșelată de diavolul, încât crede că are dreptate, dar este total greșită, este săracă, nenorocită, oarbă și goală, și nu știe. Aceasta a făcut vălul religiei în această zi.

Fratele Branham a spus în **Mesajul harului**:

„Conform profeției, va veni Piatra de temelie, și vreau să observați că atunci când va veni Piatra de temelie, Prințul care aduce mesajul, va striga: „Har, har cu ea, „pentru că noi suntem salvați prin har, nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.”

Dar mesajul harului a fost călcat în picioare și a devenit o rușine. Astfel, unii aleargă după siguranța veșnică, alții după altele, oh, dar adevăratul Mesaj al harului rămâne același. Acolo vine Satan și încearcă să-l scoată din biserică, dar harul lui Dumnezeu spune că noi am fost mântuiți prin har, prin credință.”

El mai spune:

„Un tânăr mi-a spus zilele trecute: „Dumnezeu mă iubește atât de mult! El este un Dumnezeu bun.” Este adevărat că este un Dumnezeu bun, dar El este și un Dumnezeu al mâniei, este un Dumnezeu al judecății și al mâniei. Dacă nu reușim să vedem aceasta, Îl facem atât de bun, până facem din El un bunic bătrân. El nu este un bunic bătrân, ci este un Dumnezeu Atotputernic, și nu are nepoți, ci are fii și fiice de Dumnezeu. El nu a dat mâna și te-a adoptat, ci trebuie să te naști din nou, și să ai aplicat Sângele. Aceștia sunt fiii și fiicele lui Dumnezeu. Nu un bunic moale și bătrân. El nu este bunic, ci este Tată. Da, domnule. Fiecare copil trebuie să se nască din El, și El este un Tată care corectează.”

Deci, ajungem la sistemul saducheilor. Când facem aceasta, când avem acest har agresiv, oricine vine împotriva lui, este rău. Astfel, ajungem în punctul în care putem începe să credem: „Totul va fi în ordine cu mine pentru că cred Mesajul, pentru că sunt în Mesaj.” Dacă ești o sămânță aleasă și rânduită mai dinainte a lui Dumnezeu, vei fi bine. Dar pentru ca Dumnezeu să te facă să fii bine, este posibil ca pentru o vreme să nu te simți bine, deoarece El este un Tată al corecției și nu te va lăsa să scapi cu orice. Amin. El te deține, ai fost cumpărat cu un preț, nu mai ești al tău (Amin), și se va asigura că copiii Lui nu Îi vor încălca Cuvântul. Amin. El nu este un bunic, nu este moale și indulgent. Dacă spun că cred Mesajul și merg la o biserică la Mesaj, nu înseamnă că pot să încep să mă amestec cu lucruri despre

care profetul a spus să stăm departe. El este un Dumnezeu al corectării, care ne va readuce la Cuvânt. Laudă lui Dumnezeu.

Să mergem în Matei și să citim împreună câteva Scripturi, pentru că vreau să închei tabloul pe care l-am început mai devreme. Când ajungem la preoți și la bătrâni, vorbim despre trupul unit al fariseilor, al saducheilor, al irodienilor și al tuturor evreilor. Dar acest trup unit era format în principal din farisei și saducheii. Matei 26.3:

„Atunci, preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii norodului s-au strâns în curtea marelui preot, care se numea Caiafa,

și s-au sfătuit împreună cum să prindă pe Isus cu vicleșug și să-L omoare.”

Ei au făcut aceasta cu măiestrie sau viclenie. Oamenii aceștia erau atât de sfinți și de drepti, atât de evlavioși încât ar fi vrut să-și lărgească filacteriile ca să se vadă cât sunt de pioși, când aduceau o ofrandă sunau din trâmbiță ca să-i poată vedea toată lumea și stăteau pe la colțuri și făceau rugăciuni lungi, ca să vadă toată lumea cât sunt de religioși, dar în camera din spate, în ascuns, lucrau subtil, cu viclenie, ca să ucidă un om. Nu contează cât de bine arătați, de care parte, sau din ce sistem ești, deoarece tu ești ceea ce ești în ascuns, în intimitatea inimii tale.

Matei 27.62. Aceasta s-a întâmplat după ce a fost îngropat Isus:

„A doua zi care vine după Ziua Pregătirii, preoții cei mai de seamă și fariseii s-au dus împreună la Pilat

și i-au zis: „Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe când era încă în viață, a zis: „După trei zile voi învia.”

Dă poruncă dar ca mormântul să fie păzit bine până a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea să-l fure trupul și să spună norodului: „A înviat din morți!” Atunci, înșelăciunea aceasta din urmă ar fi mai rea decât cea dintâi.”

Pilat le-a zis: „Aveți o strajă; duceți-vă de păziți cum puteți.”

Ei au plecat și au întărit mormântul, pecetluind piatra și punând strajă.”

Nu numai că au conspirat să fie ucis Cuvântul, ci au vrut să se asigure că rămânea mort. Au vrut să se asigure că Cuvântul a rămas blocat în spatele peceteii romane,

dar au spus că își amintesc că atunci când era în viață, a spus că după trei zile va învia din nou. Aveau urechi și înțelegere.

Să mergem acum la Matei 28.11 .Deci, după ce a înviat Isus, a venit un înger și a rostogolit piatra, iar soldații au căzut ca morți.

„Pe când se duceau ele, au intrat în cetate unii din străjeri și au dat de veste preoților celor mai de seamă despre toate cele întâmplate.” Cum a venit îngerul și a rostogolit piatra, iar ei au căzut jos ca morți.

„Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut sfat, au dat ostașilor mulți bani

și le-au zis: „Spuneți așa: „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat.” Au spus minciuni. Cei mai sfinți oameni din cea mai sfântă biserică, și din cel mai sfânt loc, au spus minciuni. Înțelegeți, prieteni? Ori de câte ori Cuvântul începe să conteste religia, omul care nu este pregătit să-L primească pe Hristos, omul care nu are capacitatea de a-L primi pe Hristos își va păstra religia și îl va răstigni pe Hristos. Dacă trebuie să mintă, dacă trebuie să inventeze lucruri despre profet, dacă trebuie să se uite în Biblia Lui și știe că botezul în apă în Numele lui Isus Hristos este adevărat, trebuie să vină cu unele scuze pentru a-i ține pe oameni în religie și devine mincinos. Ei au devenit ucigași și înșelători. De ce au făcut aceasta? Ca să-și poată menține poziția, națiunea și omul, ca să-și păstreze forma și religia lor, pentru că era ceea ce îi mângâia. Ați putea crede că este o nebunie, dar unii dintre voi ați fost în biserici și sisteme și știți că ei pretind că cred Mesajul, dar folosesc același tip de manipulare ca să mențină sistemul în viață, pentru că este sistemul bisericii și slujirea care le dă mângâiere, iar oamenii îl vor lăsa să continue pentru că se simt confortabil, deoarece aduce în biserică o siguranță, sub slujbă.

Nu este nimic nou sub soare; tot ceea ce este, a fost înainte.

„...au dat ostașilor mulți bani

și le-au zis: „Spuneți așa: „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat.”

Și, dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi și vă vom scăpa de grijă.”

Ostașii au luat banii și au făcut cum i-au învățat. Și s-a răspândit zvonul acesta

printre iudei până în ziua de astăzi.”

Ce apărau ei? Siguranța, deși au mărturisit: „*Ne amintim că în timp ce Înșelătorul era încă în viață, a spus că va învia după trei zile.*” Aceasta este o parte din scuza lor, pentru că soldații le-au spus că L-au văzut pe Înger venind jos și rostogolind piatra. Ei au mers și le-au spus tot ce se întâmplase, dar preoții le-au răspuns: „Auziți, spuneți că ucenicii Lui au venit și L-au luat, iar dacă guvernatorul va spune ceva, vom rezolva noi totul pentru voi.” Religia este murdară și înșelătoare, iar diavolul se folosește de înșelăciunea religiei pentru a-i adăposti pe necredincioși. Fariseii aceștia erau necredincioși pentru că nu credeau nici măcar Legea lui Moise, pentru că El le-a spus: „Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine.”

Prieteni, ei nu au crezut nici măcar cele zece porunci pentru că dacă le-ar fi crezut, ar fi oprit minciuna. Aceasta este una din poruncile scrise pe piatră în această ordine, dar ei erau total necredincioși. Religia lui Satan i-a promovat atât de mult, încât au ajuns în cea mai înaltă poziție în care puteau ajunge sub această religie; și a fost o religie adevărată, prieteni, a fost stabilită de Dumnezeu, dar Satan a intrat și a început să lucreze prin oameni, iar prin promovare și manipulare i-a ridicat până au ajuns pe cel mai înalt scaun, dar erau total necredincioși în Cuvântul lui Dumnezeu și fiecare acțiune pe care au făcut-o împotriva lui Isus Hristos, a dovedit că erau necredincioși.

Dar știți ce s-a întâmplat după ce a înviat Isus și a plecat? Acum începe să se răspândească Adevărul, dar ei îl acoperă, îl acoperă, îl acoperă și îl prigonesc. De ce? Ca să protejeze sistemul care le oferea siguranță și poziții. Se vor căsători cu romanii ca să rămână aici.

Fratele Branham ne-a spus deja că toate aceste denumiri se vor căsători cu romanismul, ca să-și poată păstra sistemul, deoarece Romei nu-i pasă de tine. „Câtă vreme faceți parte din sistem, închinați-vă cum vreți.” Romei nu i-a pasat că erau evrei, nu i-a pasat că Irod le-a construit un Templu, tot ce a interesat-o, a fost să intre în sistem. Dacă faceți parte din sistem, puteți crede orice vreți. „Cât timp faceți parte din sistem, vă vom da chiar și fonduri ca să vă construiți temple pentru închinare.”

Singura amenințare împotriva sistemului, este cineva care spune adevărul, iar Isus a devenit o astfel de amenințare împotriva siguranței lor. El a amenințat atât de mult siguranța lor, prin faptul că erau atașați la sistem, încât au fost gata să ucidă

un om deși nu a făcut niciun fel de daună fizică și nu a comis niciodată vreo infracțiune.

L-au aruncat pe Daniel în groapa cu lei, deși nu a vătămat niciodată pe cineva fizic și nu a amenințat niciodată vreo persoană; i-au luat pe cei trei tineri evrei și i-au aruncat în cuptorul încins de șapte ori mai tare, deși nu au rănit fizic pe nimeni niciodată și nu au fost un pericol pentru nimeni, adică nu erau o amenințare. Cu toate acestea, i-au luat și i-au aruncat în cuptorul de foc încălzit de șapte ori mai tare. De ce? Pentru că erau o amenințare pentru forma unificată de închinare a lui Nebucadnețar. Nu pentru că erau o amenințare fizică pentru cineva, nu pentru că erau o amenințare la adresa împărăției, ci pentru că erau o amenințare pentru siguranța care venea din falsa lor unire.

De aceea l-a aruncat Ahab pe Mica în închisoare, pentru că vorbind Adevărul, Mica a devenit o amenințare pentru falsa unire a lui Ahab cu Iosafat. Tot ce a făcut Mica a fost să spună Adevărul, dar ei au încercat să-l convingă, și să-l dea jos de pe Adevăr, dar el i-a spus lui Ahab: „Du-te, du-te sus!” El știa că nu vor reuși, și a spus doar: „Du-te!” Dar Ahab i-a zis: „De câte ori să-ți spun să-mi spui doar ce zice Domnul?” Astfel, Mica i-a spus exact ce a zis Domnul, iar Ahab a știut că Acesta era Cuvântul Domnului, dar pentru că amenința această nouă unitate falsă pe care a făcut-o cu Iosafat, l-a aruncat în închisoare. De ce? Pentru că Adevărul era o amenințare pentru sistemul religios.

Diavolul ar dori ca oamenii care sunt asociați cu acest Mesaj, să ia Mesajul și să-l facă o religie, deoarece dacă o vor face, vor fi dispuși să protejeze religia, pentru că religia devine securitatea lor. Ei vor fi dispuși să facă compromisuri, vor fi dispuși să cedeze, pentru a-și păstra siguranța. Dar dacă siguranța voastră nu vine de la voi, ci din relația voastră personală cu Isus Hristos și identificarea voastră prin acest Cuvânt, nu contează ce-i fac bisericii, nu contează dacă ne împrăștie, ca credincioși, nu contează dacă mă aruncă în închisoare, deoarece nu mă pot despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos Isus. De ce? Pentru mi s-a descoperit. Faptul că închid ușile bisericii, nu mă pot opri.

Diavolul vrea să ia religia și să ne facă să avem o siguranță falsă, să avem nevoie să ne protejăm printr-o siguranță falsă, iar dacă siguranța ta este în Hristos, nimeni nu crede că ceea ce spui este în ordine. Nimeni nu a crezut că Mica era bine; nimeni nu l-a crezut pe Ieremia, nimeni nu a crezut că Isaia era bine, pentru că siguranța lor nu venea din sistem, ci siguranța lor venea de la Dumnezeu Însuși.

De aceea, religia este o barieră în calea lui Dumnezeu. Amin. Ea nu te aduce la Dumnezeu și nu este susținătoarea Adevărului, ci îi protejează pe necredincioși, este un adăpost pentru necredincioși.

Dar Dumnezeu va avea o Mireasă, pentru că a spus că o va avea o Mireasă care nu va cădea în cursa acestui sistem religios. Nu pentru că este mai înțeleaptă și mai inteligentă, nici pentru că a învățat mai mult de-a lungul timpului, ci pentru că El a spus că o va avea în această zi. Și pentru că a spus că o va avea în această zi, trebuia să se asigure că va fi aici, iar pentru aceasta, nu a avut altă opțiune decât să vină El Însuși. Nu te-a lăsat doar pe tine singur, ci a spus că „Voi intra în tine și voi face treaba.” Amin. Tot ce trebuie să faci tu, este să-L primești, să-L accepți. Amin. „Deschide-te în fața Mea!” Și vine El Însuși și o face în această zi.

În mesajul **Cisterne sparte**, ni se spune:

„Astăzi am vorbit cu bunul meu prieten Lee Vayle, care este prezent aici. El este un teolog și noi discutăm adesea din Scriptură. El m-a întrebat odată despre adevărata dovadă a Duhului Sfânt și mi-a zis: „Este într-adevăr vorbirea în limbi?” Aceasta s-a întâmplat cu mulți ani în urmă.

„Nu,” am răspuns eu, „nu pot vedea vorbirea în limbi ca o dovadă.”

„Nici eu,” a răspuns el, „deși așa am fost învățat. Dar care crezi că este dovada?”

„Cea mai puternică dovadă la care mă pot gândi este dragostea.”

Atunci, cu ani în urmă, m-am gândit că ceea ce am spus era perfect: „Dacă un om nu are dragoste...” Dar într-o zi, Domnul m-a corectat printr-o vedenie și mi-a spus: „Dovada Duhului este să poți primi Cuvântul!” Înseamnă că nici vorbirea în limbi, nici dragostea și nici altceva, nu sunt dovada Duhului Sfânt, ci primirea Cuvântului.”

Vedeți, sistemul religios, sistemul roman, care este sistemul babilonean, sistemul lui Nebucadnețar, sistemul lui Nimrod, sistemul lui Cain, nu se bazează pe credință, ci pe participare. Dacă participi, ești acceptat; dacă vii la biserică, îți plătești zeciuiele, nu vă tundeți, purtați rochiile potrivite, ești acceptat; dacă crezi botezul și ești botezat, ești acceptat. Ești acceptat prin participare, nu prin credință, dar Hristos acceptă numai credința. Sistemul este confortabil, cu participarea, pentru că vi se poate da un semn pe frunte și un semn pe mână; fruntea este acordul tău

mental cu sistemul, iar semnul pe mână este ceea ce faci în legătură cu aceasta, cedezi în fața lui sau îl susții. Deci nici măcar nu trebuie să credeți, dacă îl susțineți, este în ordine.

Participarea aduce unitate, iar unitatea aduce un sentiment fals de siguranță. Vreau să vă amintiți că participarea aduce unitate, iar unitatea aduce un fals sentiment de siguranță. Așa cum am spus mai înainte, unitatea noastră nu este numai o unitate laterală, ci noi ne unim în Hristos. Deci, dacă eu sunt unit cu Hristos și tu ești unit cu Hristos, suntem automat uniți, dar noi nu ne putem unifica aici ca să fim uniți cu Hristos. Așa ceva este o uniune falsă. Deci, dacă ne putem uni toți aici, ca să ne simțim uniți cu Hristos, pot exista înșelăciuni care intră și aduc o unire falsă și o siguranță falsă. Dar dacă ne unim individual cu Hristos, atunci suntem automat uniți unii cu alții, iar atunci când Hristos merge în sus, dacă există un șir atașat de tine, și tu și tu și tu și tu și toți, și Hristos trăiește pe pământ în mijlocul tuturor, ce se întâmplă cu noi? Mergem împreună sus, dar nu pentru că ne-am unit împreună, ci pentru că ne-am unit cu Hristos. Aceasta aduce o unitate mai puternică decât orice unitate pământească.

Fratele Branham a spus în **Epoca Bisericii Pergam**:

„Credinciosul creștin plin de Duhul, nu trebuie să producă Adevărul...” Aceasta este o afirmație care dovedește plinătatea Duhului. *„Credinciosul creștin plin de Duhul, nu trebuie să producă Adevărul (Cuvântul), (în paranteză a pus Cuvântul), ci trebuie să primească Cuvântul adevărat, să-L creadă și să-L asculte...”* Fratele Branham a spus că Domnul i-a dat acea viziune în care i s-a spus că „cea mai mare dovadă este primirea Cuvântului.” Dumnezeu știe ce este serviciul buzelor și ce este real, pentru că puteți spune că primiți Cuvântul, dar aceasta nu înseamnă că primești Cuvântul care te pecetluiește. Ar putea însemna că vrei să fii identificat în grupul potrivit, dar nu înseamnă că primești îngrijorarea.

„...este să primești Cuvântul adevărat, să-L crezi și să-L ascuți.”

În **Epoca Bisericii Smirna**, el spune:

„Acum, spunem în mod constant că pentru credincios dovada adevărată a botezului cu Duhul Sfânt este să primească Cuvântul pentru epoca în care trăiește.”

În **Semnul**, ni se spune:

„Nu ajungeți atât de departe încât să spuneți doar: „Cred Mesajul.” Supune-te Mesagerului, intră în Hristos. Tu spui bine: „Cred fiecare Cuvânt spus.” Frate, aceasta este bine, dar arată doar că poți citi. Ia Mesajul, ia-L în inima ta că trebuie să ai Semnul; Viața care era în Hristos să fie în tine. „Când văd Semnul, voi trece peste tine”.”

Vedeți, nu este o recunoaștere mentală (Amin), nu este un acord (Amin), ci trebuie să primești cu adevărat Cuvântul pentru ziua ta. Ce înseamnă să primești Cuvântul pentru ziua ta? Înseamnă să-L primești pe Hristos în plinătatea Sa, pentru că El este Cuvântul pentru ziua ta, și să devii una cu El.

„Dar dacă Semnul nu era acolo, Legământul nu era în vigoare. Era la fel ca un gnom. Oricât ai spune: „Eu cred fiecare Cuvânt din Biblie, frate Branham, și pot să citez jumătate din Biblie sau toată Biblia pe de rost. Cred fiecare bucată din Ea.” Este bine, dar și Satan face aceasta. Ia Semnul!”

În **Semnul**, el spune:

„Noi nu ne-am reunit ca să vorbim despre Mesaj, ci suntem împreună pentru a intra în Mesaj, iar Mesajul este Hristos, El este Cuvântul.”

Înseamnă că nu puteți să vă alăturați Mesajului, nu puteți deveni parte a Mesajului prin faptul că mergeți la o biserică la Mesaj. Deși crezi Mesajul și mergi la o biserică ce predică Mesajul, nu poți să te alături Mesajului, nu poți să te înscrii la Mesajul pe care Îl primești și nu poți deveni parte a Mesajului. Tu trebuie să te naști, trebuie să intri în Hristos, pentru că El este Mesajul.

„El este Cuvântul și trebuie să intrăm în El, să ajungem sub El. Da, domnule. Aceasta trebuie să facem, pentru că El nu a fost răspunzător pentru nicio persoană care nu a fost găsită sub sânge, pentru niciunul. Indiferent cine era acela, El nu era responsabil. Toți trebuiau să fie acolo. Nu ajungea să fie numai unul, ci întreaga sa familie era în siguranță numai atunci când se afla sub semnul afișat. Noi nu ne putem simți în siguranță până când nu este afișat acest Semn. Corect. Trebuie să intrați sub acest Semn al lui Dumnezeu, Duhul Sfânt, și vi-L arată pe Isus Hristos, pentru că vine și trăiește în voi. Amin. Este o naștere nouă.”

În **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, ni se spune:

„Acum priviți. El a zis: „Ferice de tine, Simon Bar Jona,” care înseamnă „fiul lui

Iona." Vedeți? „Ferice de tine, că nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta. Tu nu ai învățat-o la ceva școală, ci ți-a descoperit-o Tatăl Meu care este în cer.” Observați ce i-a spus: „Pe această stâncă...” Acesta este Petru, Sămânța predestinată a lui Dumnezeu care a primit Lumina aceasta, și i-au fost date cheile Împărăției. „Pe această stâncă a descoperirii cu privire la Cine este Isus Hristos.” Nu un Tată, Fiu și Duh Sfânt, El fiind a doua Persoană. „Pe această piatră, voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor clătina nici nu o vor birui.” Vedeți? „Eu voi zidi Biserica Mea pe această stâncă,” pe descoperirea lui Isus Hristos.”

Vreau să vă întreb, ce era Cartea descoperirii? Descoperirea lui Isus Hristos. De ce a trebuit să existe un profet la sfârșitul timpului, care să deschidă această Carte? Pentru că Biserica este zidită pe Descoperirea lui Isus Hristos, iar în timpul sfârșitului, va fi deschisă descoperirea lui Isus Hristos care este Taina lui Dumnezeu descoperită.

„Priviți, Hristos în voi Îl face pe El Centrul Vieții, al descoperirii. Vedeți? Viața lui Hristos în voi Îl face Centrul descoperirii. Hristos în Biblie, face Biblia descoperirea completă a lui Hristos. Hristos în voi vă face descoperirea completă a întregii lucrări, vedeți, ceea ce încearcă Dumnezeu să facă.”

Vedeți, Dumnezeu încearcă să obțină acea măsură deplină a lui Isus Hristos, uniți într-o Biserică de pe pământ. Amin. Hristos în voi nădejdea slavei. Hristos știa, unit ca unul, ceea ce a făcut acest Mesaj. Înaintașul a fost aici. Ce a venit să facă El? El a venit să Se unească cu Mireasa, pentru ca Mireasa să poată (Ce să poată?) să Îl manifeste din nou pe Hristos.

Unii oameni iau Mesajul și caută o nouă ordine pentru a construi un sistem bisericesc, spunând că acum va fi corect pentru că noi am aflat răul, că acel lucru nu a fost corect, iar acum avem o comandă corectă. Unii oameni vor lua Mesajul și vor căuta lacune sigure pentru a lupta împotriva legaliștilor, dar va fi un grup de oameni care primesc Mesajul și Îl caută pe Hristos. Pe mine nu mă interesează o ordine a bisericii, Mesajul nu a venit pentru o nouă ordine a bisericii, deși a predicat ordinea bisericii și a stabilit ordinea în biserică. Mesajul nu a venit să aducă o nouă ordine a bisericii, astfel încât să fim fericiți cu ea. Mesajul a venit să restabilească Cuvântul, ca să ne putem întâlni cu Mirele, ca să ne putem întâlni cu Mirele nostru Isus Hristos, Cuvântul, Cuvântul descoperit.

Unii oameni vor o nouă ordine a bisericii, care acum este corectă; alții vor să se

simtă corecți prin aderarea la un sistem, dar există o Mireasă care nu caută siguranța într-o ordine a bisericii sau într-un sistem, ci Îl caută pe El, pentru că acest Mesaj este El. El a coborât, a venit și a deschis Pecețile, a venit și a dat descoperirea. Mielul trebuia să ia Cartea; Mielul trebuia să deschidă Pecețile. Acest Mesaj a venit să Îl descopere Ei, iar Ea Îl caută pe El, Mesajul, nu o poruncă, nu o lacună, nu un sistem, nu o siguranță falsă. Ea Îl caută pe El și de fiecare dată revine la Mesaj și merge la Biblie, dar nu pentru o altă regulă, nu ca să abordeze regulile, să se simtă mai sigură. Ea nu caută un miracol care să demonstreze că fratele Branham a fost un profet, astfel încât să știu că sunt aliniat la ceea ce trebuie. Ea Îl caută în fiecare rând pe El. Dacă te duci la Biblie, citește fiecare rând. „Nu-L văd pe Hristos!” Întoarce-te înapoi și citește-L din nou. Amin. „Cum o să Îl văd?” De aceea a venit deschiderea Cuvântului, ca să ți-L arate pe Hristos. El este întregul Cuvânt, El este toată Biblia, iar Ea nu caută un sistem, nu caută o siguranță, ci Îl caută pe El, pentru că El a venit și S-a descoperit unei Mirese care dorea să-L vadă.

Unii merg într-un fel, alții merg în alt fel, dar Mireasa vrea să-L vadă doar pe El.

„Hristos în voi vă face descoperirea completă a întregii lucrări...” Ce spune El? Că totul L-a prefigurat în Eden, înapoi în Geneza, când Și-a luat fiul și l-a pus stăpân peste tot pământul. Apoi, a scos din fiul Său o soție, o mireasă, i-a unit pe cei doi împreună și a spus să fie un singur trup. Aceasta a fost familia Sa, Capodopera, și l-a pus stăpân peste creația Sa. Amin. Apoi, diavolul s-a strecurat și a adus acea capodoperă în ruină, dar El a trecut prin întreaga construcție biblică, înapoi la această capodoperă, iar când a trecut prin Vechiul Testament, a restabilit ultimul atom. Ce a urmat? Pe Calvar a deschis o parte ca să scoată ingredientele pentru o Mireasă, apoi, prin Noul Testament a reconstruit-o pe Mireasă, iar în cele din urmă, Îi unește din nou pe cei doi împreună, și Hristos în Mireasă, Hristos în voi vă face descoperirea completă a întregii lucrări, pentru că El a venit din nou la o unire, la o singură carne. „Voi sunteți carne din carnea Mea, os din oasele Mele, Viață din Viața Mea.” Unde este Hristos? În Ea.

„Hristos în voi vă face descoperirea completă a întregii lucrări.”

Vedeți ce încearcă să facă Dumnezeu? El încearcă să-i facă pe oameni să nu se oprească la o slujbă, la un premergător. „Am primit Mesajul, avem cărțile, avem ordinea bisericii, avem predicatorii noștri, avem totul”, așa că ne așezăm sub slujba premergătorului și așteptăm să se întâmple ceva. Dar Hristos în voi este

descoperirea completă a întregii lucrări. De ce a venit profetul? Ca să-I anunțe venirea. Și cum vine? În formă de Mireasă, și formarea Miresei, El este aici, lucrând în și prin intermediul Miresei Sale pentru a-Și completa lucrarea.

„Hristos în voi vă face descoperirea completă a întregii lucrări.”

Vedeți ce încearcă să facă Dumnezeu? Prietene, dacă prinzi acea descoperire, nu ai nevoie de un sistem bisericesc, nu ai nevoie de un set de reguli, nu ai nevoie de un program. Când îți dai seama că Hristos este în tine, în individ, nu într-un grup de oameni, nu ai nevoie de nimic pentru a găsi siguranța. Dar Hristos în mine nădejdea slavei, Hristos în mine este Planul Lui de la început; Hristos în mine în timpul sfârșitului este ceea ce a hotărât înainte de întemeierea lumii. De aceea a venit profetul, de aceea avem un Mesaj, pentru ca El să poată prinde Viață în interiorul unui popor de pe pământ, Hristos în mine ca individ. Nu am nevoie de un sistem, de o poruncă, de o structură, tot ce am nevoie este El. De aceea a venit și acesta este ceea ce ne ține liberi de religie.

Vedeți ce încearcă să facă Dumnezeu? Oh, mă rog să ne ajute să-L vedem și sper că în fiecare zi îl vom vedea din ce în ce mai clar.

„Atunci ce este nașterea din nou? Voi veți zice: „Bine, frate Branham, ce este nașterea din nou?” Este descoperirea lui Isus Hristos pentru tine personal. Amin! Vedeți? Nu că te atașezi la o biserică, strângi o mână sau faci ceva diferit, ai spus un crez, ai promis să trăiești printr-un cod de reguli. Dar Hristos, Biblia, este Cuvântul care ți S-a descoperit. Indiferent ce spune cineva, ce se întâmplă, este Hristos; păstor, preot, orice ar putea fi, este Hristos în voi, este descoperirea pe care a fost zidită Biserica.

Voi ziceți: „Ei bine, eu sunt un luteran; sunt baptist; sunt prezbiterian.” Aceasta nu înseamnă nimic, nu înseamnă nimic la Dumnezeu, nimic, nici cât o pocnitură de deget.

Ce este descoperirea? Este Hristos, și El este Cuvântul. Și când Cuvântul este descoperit, se exprimă pe El Însuși. Vedeți? Aceasta este ceea ce a intenționat Dumnezeu pentru Isus Hristos; trebuia să Se exprime El Însuși, să-Și ia propriile Legi, să trăiască după ele și să-Și împlinească Legile prin moarte. Hristos, Dumnezeu, a murit în trup, ca să condamne păcatul în carne, ca să-Și aducă El Însuși o Mireasă slăvită, răscumpărată înapoi, care va crede numai Cuvântul lui Dumnezeu; și nu-L va schimba, așa cum a făcut Eva, pentru concepția intelectuală

a omului. Vedeti, aceasta este ideea lui Hristos, aceasta este ideea lui Dumnezeu, iar nașterea din nou descoperă acest lucru."

Tot în **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, ni se spune:

„Dar descoperirea a înaintat prin Sânge, înțelegeți, prin Isus Hristos, care este Sângele lui Dumnezeu, Sângele creator în pântecele Mariei. Pavel L-a cunoscut prin descoperire, și așa Îl cunoaștem noi astăzi, prin descoperire. Aceasta este singura cale prin care puteți să-L cunoașteți. Nu spunând: „Eu sunt metodist.” Aceasta nu înseamnă nimic. „Eu sunt baptist.” Nu înseamnă nimic. „Eu sunt Catolic.” Nu înseamnă nimic. Este numai prin descoperire, Dumnezeu ți-a descoperit Cuvântul!”

Nu contează dacă este descoperit părinților tăi, adică contează că vrei să-L descopere părinților tăi, dar acest lucru nu te ajută pe tine. Nu te ajută nici dacă El este descoperit tuturor celorlalți din biserică, păstorului, bătrânilor și celorlalți, ci El vrea să Ți-l descopere ție. Amin.

„...Este numai prin descoperire, Dumnezeu ți-a descoperit Cuvântul! El este Cuvântul. Și cum știți că Cuvântul, este descoperit? El trăiește prin Sine și se exprimă prin voi. Amin.”

Oh, aceasta ucide tot! Ucide duhul fariseilor și al saducheilor. De unde știi că ți-e descoperit? De unde știi că trăiește prin Sine și Se exprimă prin tine? Nu ce ai făcut tu, ci ceea ce a făcut El prin tine, ce face El prin tine. Amin. Nu prin ținerea unei porunci, nici prin ținerea unei legi, ci El Însuși în tine. Nu o faci tu, ci El în tine, nu trăind în felul tău, ci trăind după Cuvântul Său. Amin. Dacă ți-e descoperit Hristos, dacă ți-e descoperit Cuvântul, este o uniune, o căsătorie între tine și Hristos, și vine El Însuși în viața ta, Sinele Său, Viața Sa prin tine. Amin. Laudă lui Dumnezeu!

„Voi ține ordinea bisericii ca să fiu în ordine. Voi căuta Mesajul pentru a găsi mai multe reguli, astfel încât să știu că sunt bine. Mă voi alătura la slujba potrivită, așa că sunt bine.” Adevărul este că nu sunt în ordine decât atunci când El Însuși, Cuvântul, trăiește în mine. Motivația mea nu este teama, motivația mea nu este să fac parte din grup, motivația mea nu este să fac lucruri pentru a mulțumi pe cineva, și de fapt nici nu fac lucrări, ci doar mă predau Lui pe deplin, iar Duhul Lui mă preia și sunt plin de dragoste pentru Isus Hristos. El a intrat și pe măsură ce mă hrănesc cu Cuvântul, El aduce Cuvântul din mine la Viață. Amin. Astfel, ceea ce nu am putut depăși înainte, depășesc acum, lucrurile din care nu m-am putut opri, s-au oprit acum. Cum se întâmplă aceasta? Din cauza descoperirii personale a lui

Isus Hristos pentru mine. Eu nu am nevoie de religie, nu am nevoie de o altă poruncă și nu trebuie să mă alătur grupului potrivit. Desigur, nu vă recomand să vă alăturați grupului greșit, ci vă recomand să vă deschideți pentru acest Cuvânt, care este Hristos.

Acest Mesaj, aceste cărți ale Mesajului nu sunt un nou sistem, nu sunt o nouă formă de credință, nu sunt o altă religie. De fapt, Dumnezeu nu a trimis un profet ca să avem cărți cu Mesajul; Dumnezeu l-a trimis pe profet ca să aibă o Mireasă pe pământ, ca să poată trăi în noi. Mesajul a venit ca să poată fi descoperit Hristos în voi, ceea ce vă face descoperirea completă a întregii lucrări. Descoperirea întregului Mesaj este Hristos în Mireasa Sa. Amin. El caută un popor care are Ceva în interior și care spune: „Aceasta vreau, aceasta am vrut întotdeauna! Poate am fost prins în încercarea de a respecta regulile, poate am fost prins într-un sistem, poate am fost prins într-o slujire, dar ceea ce mi-am dorit întotdeauna este doar să Te am pe Tine. Fie că voi muri, fie că voi trăi, aceasta este tot ce mi-am dorit vreodată. Doamne, Te-am iubit întotdeauna și aceasta mi-am dorit întotdeauna. Câți puteți spune că aceasta este tot ce v-ați dorit vreodată? Amin. Aceasta vrea să audă El. Este tot ce a vrut să fie vreodată pentru tine. Spuneți-l: „Te vreau pe Tine și numai pe Tine!”

El o va avea, este pe cale să o aibă, pentru că a promis aceasta. Amin. Dacă ești binecuvântat cu harul lui Dumnezeu să faci parte din această Mireasă, nu poți să te predai destul, nu poți să te umilești destul și nu poți să-ți exprimi suficient de mult dragostea și recunoștința pentru harul care a venit în viața ta, pentru ce a făcut și ce a arătat.

Sunt oameni care vor să aibă un mesaj ca proprietate intelectuală, dar unii oameni îl vor doar pe Hristos; unii vor să citească și să digere Mesajul, să înțeleagă felul corect de trăire, pentru a se simți în siguranță și pentru a arăta că au dreptate, dar alții vor să citească Mesajul doar pentru că sunt îndrăgostiți de El, ca să-L vadă și să se deschidă față de El.

Mesajul a venit, oh, doar ascultați-mi inima! Dumnezeu nu a trimis în această zi un profet și un Mesaj, ca să poată avea o mulțime de biserici la Mesaj. Dumnezeu a trimis un Mesaj ca să poată avea o Mireasă. Nu este nimic în neregulă cu bisericile, nu este nimic în neregulă cu adunarea noastră, nu există nici o greșeală cu ele, dar să nu ne oprim aici. El nu a venit pentru un nou sistem, pentru o nouă formă, ci a venit ca să-Și poată chema Mireasa și ca să Se poată uni cu Ea, astfel încât să

poată fi restaurată Capodopera Sa. Slavă Domnului.

„Îl iubesc, Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi.”

Și ori de câte ori Îl aud, mă face să-L iubesc și mai mult, pentru că nu este ceea ce am făcut eu, nu este ceea ce aş putea face vreodată, ci este ceea ce a făcut El pentru mine.

Știți de ce a trimis acest Mesaj în ultima zi? Ca să mă poată avea și voi puteți spune același lucru. El trebuia să vină. Prietenii, aceasta este descoperirea, că vrea să venim. De ce a venit fratele Branham? De ce a suferit tot ce a suferit? De ce a trebuit să lupte? De ce a trebuit să vină și să predice? De ce a trebuit să depoziteze Hrana și să facă benzile? De ce a trebuit să treacă prin toate acestea? Pentru că mă dorea pe mine. Pentru că fac parte din Plan și a vrut să Se unească cu mine în această zi; a vrut să intre într-o unire și a vrut să fie Hristos în mine nădejdea slavei. Dacă poți să ajungi la această descoperire, dacă Dumnezeu îți poate da această trezire în inimă, dacă îți dă această descoperire personal, indiferent ce se întâmplă, nu puteți să vă pierdeți Siguranța; indiferent ce se întâmplă, nu puteți să vă pierdeți credința pentru că ești doar tu și El, doar El și tu.

Să ne plecăm capetele și să ne rugăm.

Oh, Tată ceresc, Îți mulțumim, Doamne Isuse. Doamne, nu putem să-Ți mulțumim suficient pentru că Tu ne deschizi Cuvântul și ne arăți poziția noastră. Doamne, Te rog să ne dezbraci de fiecare demon al religiei și de fiecare idee carnală, să îndepărtezi vălul și să ne arăți fiecare tactică a vrăjmașului, care încearcă să ne împiedice sau să ne încetinească.

Doamne, Îți mulțumim pentru că ai rupt vălul religiei în această zi, și ai pus Sabia în mâna aceluia profet. Sabia aceea a coborât, a rupt vălul și a deschis Pecetea, astfel încât să fim păziți să mai repetăm greșelile epocilor anterioare. Vrem să-Ți spunem că Îți mulțumim și Te iubim pentru aceasta, Doamne. Noi vedem ce faci, Doamne, fiindcă nu vrei o Mireasă care să fie manipulată și adusă sub o religie falsă, într-un sistem fals, ci vrei o Mireasă virgină pentru Tine. Și pentru că ai considerat potrivit s-o ai, ai trimis în această zi un profet, ca să Te asiguri că ai o Mireasă virgină. Îți mulțumim, Doamne. Ajută-ne, Dumnezeule, să-Ți aparținem mai mult decât am făcut-o vreodată, ajută-ne să demascăm toți demonii, ca să

murim complet față de gândirea noastră, de dorințele noastre și față de noi înșine, și să ne unim numai cu Tine, Stăpâne.

Doamne, Te rog să continui să ne descoperi și să ni Te descoperi în fața noastră, pentru că aceasta ne dă Viață și ne aduce bucurie. Dacă printre noi este cineva care dorește această descoperire individuală, Te rog să mergi chiar acum la el și să trezești Viața din interior, căci i-ai vorbit, îl vei identifica, Doamne, și te-ai uni cu el, pentru că acesta este scopul pe care l-ai avut. Vino, pentru că în această zi ai drumul Tău cu noi. O, Doamne, spală-ne în Cuvântul Tău, curăță-ne și fă-ne ceea ce vrei să fim. Ajută-ne să ne predăm Domnului într-un fel nou, într-o sfințenie proaspătă.

În seara aceasta, vreau să-Ți spun, Doamne, că vreau să fiu al Tău pentru că Te iubesc. Vreau să fiu Mireasa Ta, vreau să-Ți fiu plăcut, vreau ca ochii mei să se concentreze asupra Ta și să rămâi doar Tu. Vreau ca orice altceva să dispară. Iartă-mă pentru fiecare bucățiță de fire și egoism și ajută-mă, Doamne, să mă predau pe deplin, pentru că fără Tine nu pot să fac nimic. Modelează-mă, Doamne. Simt că mă tragi într-o umblare mai apropiată, mă tragi într-o consacrare mai adâncă, Doamne, astfel ca Cuvântul să fie viu în mine. Oh, mă pun la picioarele Tale și spun: „Acoperă-mă cu poala hainei Tale!” Oh, cât Te iubesc, Doamne! Tu ai calea Ta cu noi, ai întâietate printre noi și Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău. Doamne, vino cu noi, vino în noi și trăiește prin noi. Ajută-ne să rămânem pe cale, astfel încât să poți lucra în noi și prin noi, fiindcă Îți dăm primul loc, Doamne, și ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

-Amin-